

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4379/2019
04.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3402/18 од 24.05.2018. године, у седници од 04.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3402/18 од 24.05.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3402/18 од 24.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 24679/15 од 25.01.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе из поднеска од 10.10.2017. године. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади штету због неисплаћених пензија за период од новембра 2012. године до августа 2017. године, у појединачним месечним износима наведеним изреком са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да му тужени накнади штету због неисплаћених пензија за период од новембра 2012. године до августа 2017. године, преко износа досуђених претходним ставом. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да му тужени накнади штету због неисплаћених пензија за период од фебруара 1999. године до 27.01.2002. године и од 05.10.2006. године до октобра 2012. године у месечним износима са припадајућом законском затезном каматом. Ставом шестим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 174.850,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3402/18 од 24.05.2018. године, која је исправљена решењем тог суда под истим бројем од 11.07.2018. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странка и потврђена првостепена

пресуда у ставовима, трећем, четвртом и петом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима из става шестог изреке првостепене пресуде тако што је тужени обавезан да тужиоцу на досуђени износ парничних трошкова исплати законску затезну камату од 25.01.2018. године до наступања услова за извршење. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП (“Службени гласник РС” 72/11, 55/14). Нижестепене пресуде донете су у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда да се у конкретном случају ради о потраживању накнаде штете које застарева у роковима из члана 376. Закона о облигационим односима, па нема законских разлога за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби за исплату поднетој суду 26.11.2015. године, вредност предмета спора је означена на 507.000,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић